

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

III. An omnia peccata sint Aequalia, aut Mortalia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

LUTHERANI, & Iuxta CALVINIANI nulla dona supernaturalia in homine primo extitisse contendunt: deteriorem tamen ex lapsu euasisse eò, quod naturale quid perdidit: in primis verò Liberum arbitrium. Vide Luthero-cal. p. 4. q. 1.

PAPISTA. *Fecit Deus hominem Rectū, Eccl. 7. cum originali iustitia: Addiditque ei gratiam gratum facientem sic, Ut nō egeret gratia speciali, qua ad vel bene operandum, vel cauenda mala, excitaretur: quæ omnia vnum fuerunt donum supernaturale. De gratia gratum faciente definierunt Conc. Arausicanum 1. can. 19. & Trid. sess. 5. ex S. Scriptura & S. Patrum Consensu. Bell. c. 3. Non egebat excitante gratia; quod nulla rebellione retardabatur, ut nos, stante appetitu sub ratione, & hac sub Deo obediēter. Vnde S. Aug. 1. de bono perseuer. c. 7. Perseuerare in bono, resistere tentationi, seruire mandata, non peccare. &c. Hoc non est in viribus liberi arbitrii, quales nunc sunt: Fuerat in homine, antequam caderet, sc. ex gratia prima originali, non ex natura: Et ipsa ea gratia fuerat in arbitrio eius ut vteretur illa, vel non, pro ut veller. Gratia ei non deerat; deerat ipse sibi, quia sic voluit. Vnde S. Augustinus l. 14. Ciu. c. 27. gratiam fuisse Adamo, ut cibus est nobis: quo, si volumus, utimur; si nolumus, non utimur. Sic & Theologi, in 2. dist. 24. a. 4. Hęc de donis animæ.*

QVÆSTIO II.

An homo potuisset mori, si non peccasset: idque naturaliter, an supernaturaliter?

HÆRESIARCH. PELAGIANI affirmabant, teste S. Aug. 1. de har. c. 88 moriturum, etsi nō peccasset. ALII negant moriturum fuisse; ut cui Immortali-

tas fuerit naturalis, non supernaturalis, r. Quia Aug. 13. Ciu. c. 15. ait: *Corporis mortem nobis, non legemur, sed merito iniustitiam esse peccati.* 2. Iniustitiam Deo habuunt, qui asserunt morteros fuisse homines, et non peccasset: quia si mors homini naturalis esset sine iniustitia Dei moreretur, ut bruta.

AVTOR. I. Mors est pœna peccati. Sic Gen. 2. *Quocunque die comederis, morte morieris:* Morte animæ, aiebant Pelagiani. At contra Augustinus: Morte corporis dictauit Iudex Deus reis, Gen. 3. *Puluis es, & in puluerem reuerteris:* et quæ eandem eis minatus est Gen. 2. Vnde Symmachi versionem laudat S. Hieronymus illam: *Quocunque. & c. mortalis est.* Mortem etiam animæ peccatrici intelligi nil obstat: quia anima, quæ peccauerit ipsa morietur.

2. Deus mortem non fecit. Quia, Sap. 1. *Deus creauit hominem inextinguibilem, inuidia autem diaboli mors intrauit in orbem.* 1. Cor. 15. *In Adam omnes moriuntur.* Sic & Conc. Mileuitanum can. 1.

II. Immortalitas corporalis protoplastis fuit supernaturalis, nō naturalis. Ira S. Patres, S. Aug. 1. 6. in Gen. adit. c. 15. &c.

DICO AD I. Lex naturæ non lapsa erat iustitia originalis, non hæc infligebat mortem, sed arcebat.

AD II. Si homo fuisset in puris naturalibus conditus, mori sine iniustitia Dei potuisset: at erat conditus cum gratia ei superaddita, quam Dei benignitatem quia spreuit, debitam incurrit mortis pœnam.

QVÆSTIO III.

An omnia peccata sint Aequalia, aut Mortalia?

I. **HÆRESIARCH. IOVINIANVS**, teste S. Hier. l. 1. c. 18. vitam asperam mutauit in epicuræam. Hæresiarcha fit horum errorum, teste S. Hier. ibi. l. 2.

1. Virgines, viduas, maritatas eiusdem esse meriti.

2. Plena fide tenatos in baptismo subuerti ab diabolo non posse.

3. Inter abstinentiam ciborum, & perceptionem eorumdem cum gratiarum actione, non esse discrimen.

4. Vnam ac parem omnium, qui suum baptisma seruat, esse remunerationem in cœlis.

5. D. Ipiram post partum esse Virginem desisse. &c. Anno 390. damnatur Romæ ab Siricio Papa, & huius autoritate ab Sancto Ambrosio in Conc. Mediolanensi, simul ab Theodosio Imp. proscribitur, ab S. A. g. & Hiet. refutatus.

Idem in cæteris docuit, peccata omnia esse paria.

II. **PELAGIVS** teste Hier. & Aug. de har. c. 88. statuit, quod licet peccato gratiam auertit, ideoque omne peccat. esse mortale. Quia autem iustos esse aliquos negare nequibat, asseribat. Possit hominem hæc in vita abque omni peccato vivere.

LVTHERVS & **CALVINVS**, eorumque sequaces quatenus Iouinianizent ac Pelagianizent, liquet infra quæst.

CALVINVS pertendit, Electis quantacumque peccata, nulla esse mortalia, ob persistentem fidem; quæ accepta semel, perdi non queat: Ideoque iustis peccata nocere nihil.

Reprobis vero quantulacumque peccata esse mortalia: quod fide careant, ab eis nunquam vere accepta.

PAPISTA. Refutauit in *Luthero-cal.* p. 4. q. 23. In *Antichristo* p. 4. q. 34.

Vnde S. Prosper ad Genuen. *Credendo Adam diabolo, non credidit Deo. &c. Omnes igitur, quod Adam perdidit, perdidit.* &c. Et quomodo in quoquam filiorum eius inueniretur, nisi eam idem spiritus, qui omnia in omnibus operatur, infunderet?

2. Dauidem Aug. in Psa. 50. sic loqui facit: *Desperarem de meo tam lethali vulnere: nisi tantum medicum reperirem.*

Ambr. l. de Apolog. David. c. 16. *Ideo liberari se à sanguinibus, hoc est, à peccatis mortalibus postulant.*

3. De Petro S. Aug. traçt. 66. in Ioa. *Quanta vita est confiteri Christum; tanta mors est negare Christum.* Itaque prædestinati Adam & Petrus, iustique peccando lethaliter facti sunt iniusti, ac etiam fidè perdidit, quam habuerant.

QVÆSTIO IV.

An Deus dici possit autor peccati?

HÆRESIARCH. I. SIMON Magus, teste Vincent. Lyren. comment. aduersus vocum nouit. aiebat: Deus eam nobis dedit naturam, quæ non possit non peccare.

II. **GERDON**, apud Tert. l. de præscript. **MARCION**, teste Iren. l. 1. aduersus har. c. 29. **MANICHÆVS** apud Aug. de har. c. 49. **PRISCILLIANVS**, teste S. Leone epist. 93. c. 6. **ALBIGENSES** apud S. Anton. in Theol. Summa p. 4. tit. II. c. 7. §. 5. duo rerum Principia summa fingeant, Corporum Malum, Spiritualium Bonum. Peccati causam in Deum non bonum referebant.

III. **FLORINVS** anno 179. Ro. Ec. Presbyter, Valentianæ hæresios propagator, discipulusque Montani, & plusquam hæreticus, ait *Cæsarian. l. 5. hist. c. 20.* docebat ipsum verum Deum verè causam peccati esse.

IV. **SELEVCIANI**, teste Aug. l. de har. c. 59. aiebant, Malum ali quando esse à Deo, aliquando à materia.

V. **LIBERTINI** (apud Caluinum l. de Instr. contra Libert. & Epist. ad Rotomag. contra Francisc. Libert.) orti ab Coppino, & Quintino Sutoribus Flindris, docuerant ista: 1. Peccatum nihil esse, præter falsam opinionem: cū Deus omnia faciat, & nil facere mali possit. Itaque mechos, homicid. s. &c. reprehendi non oportere: quod sit hoc Deum reprehendere. 2. Regenerationem esse depositionem conscientie: itaque Pœnitentiam esse profite ri se nil egisse mali. Et sic hominem posse ad summam redire innocentiam. 3. Christum nil esse, nisi Compositum quid ex Dei Spiritu, & Opinione: Mortuum, cum aboleuit opinionem peccati: Resurrexisse, cum docuit nos esse ipsum Dei Spiritum. 4. Ad omnem Religionem simulare, & se assimilare licitum. 5. Scripturam esse nihili, Spiritum verò cuiusque audiendum solum.

Hos ex Caluino procreatos sequentia docent, tametsi dein eos stylo infestauit: sicut & Lutherus ortos ex se Anabaptistas & Sacramentarios.